

Tanā karantar da cēwa addinin Allah abu guda ne kuma shi ne gaskiya. Manzannin Allah ko da yake sun yi magana da harsuna dabam-dabam a cikin lōkutta masu nisan gaske, amma duk da haka ba su sābā wa jūna ga ma’anōnin abin da suka faɗa ba. Sauran addinai duka karya ne, māsu sābā wa jūna.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Da sūnan Allah, Mai rahama, Mai jin kai.

1. D.Š.Ī.

2. Wadancan āyōyin Littāfi ne bayyananne.

3. Tsammāninka kai mai halakar⁽¹⁾ da ranka ne, dōmin ba su kasance mūminai ba!

4. Idan Mun so zā Mu saukar, a kansu, da wata āyā daga sama, sai wuyōyinsu su yini sabōda ita sunā māsu kaskantar da kai.

5. Kuma wata tunātarwa ba ta jē musu ba, daga Mai rahama, sābuwa, fāce sun kasance daga barinta sunā māsu bijirēwa.

طسّم ①

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ②

لَعَلَّكَ بَخِيعٌ نَفْسِكَ إِلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ③

إِنْ نَشَأْ نُزِّلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ

أَعْنَاقَهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ ④

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرِ مِنَ الرَّحْمَنِ مُحَدَّثٍ إِلَّا كَانُوا

عَنْهُ مُعْرِضِينَ ⑤

(1) Wannan ya nūna cēwa Annabi Muhammadu yanā jin tsōron rashin īmānin mutānensa, kada ya zama shī ne ya gajarta daga abin da Allah Ya dōra a kansa, na iyar da manzanci. Haka mūmini yake, kullum girman Ubangijinsa yake dūbi, sabōda haka kōme ya yi na ḍa’a, sai ya ga kāsawar kansa ga tsayuwa da hakkin Ubangijinsa, a kansa, ya k̄ara jin tsōro da tawālī’u.

6. To, lalle ne, sun karyata, to, lābāran abin da suka kasance sunā yi na izgili da shi zā ya je musu.

7. Shin, ba su dūba ba zuwa ga kasa, da yawa Muka tsirar a cikinta, daga dukan nau’i mai kyau?

8. Lalle ne, a cikin wancan akwai āyā, kuma mafi yawansu ba su kasance mūminai ba.

9. Kuma lalle ne, Ubangijinka, haḳīka, Shī ne Mabuwayi, Mai rahama.

10. Kuma a lōkacin da Ubangijinka Ya kirāyi Mūsā, “Ka je wa mutānen nan azzālumai.

11. “Mutānen Fir’auna, bā zā su yi taḳawa ba?”

12. Ya ce, “Ya Ubangijīna, nī inā tsōron su karyata ni.

13. “Kuma kirjīna ya yi kunci,⁽¹⁾ kuma harshēna bā zai saku ba, sabōda haka ka aika zuwa ga Hārūna.

14. “Kuma sunā da wani laifi a kaina, sabōda haka inā tsōron kada su kashe ni.”

15. Ya ce, “Kayya! Ku tafi, kū biyu, da ĀyōyinMu. Lalle ne , Munā tāre da ku Munā Māsu saurāre.

فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٦﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمَا أَنْبَأْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ﴿٧﴾

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٩﴾

وَإِذْ نَادَى رَبُّكَ مُوسَى أَنْ أَنْتَ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾

قَوْمَ فِرْعَوْنَ أَلا يَتَّقُونَ ﴿١١﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿١٢﴾

وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ
إِلَيَّ هَارُونَ ﴿١٣﴾

وَأُهِمُّ عَلَى ذَنْبٍ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿١٤﴾

قَالَ كَلَّا فَادْهَابًا يَأْتِينَا إِنَّا مَعَكُمْ
مُسْتَمِعُونَ ﴿١٥﴾

(1) Mūsā yanā nūna cēwa, shi yanā jin tsōro kada ya zama ya gajarta wajen iyar da manzanci, dōmin shi mai saurin fushi ne, yanā nēman a taimake shi da ḍan’uwansa, Hārūna. Wannan ya yi kama da farkon sūrar inda Annabi, tsīra da amincin Allah su tabbata a gare shi, ya nūna tsōron taḳaitāwa ga iyar da manzancin Allah zuwa ga mutānensa dōmin haka ba su yi īmāni ba. Hālin Annabāwa duka ḍaya ne ga tsōron taḳaita aikin Ubangijinsu.

16. “Sai ku je wa Fir’auna, sa’an nan ku ce, ‘Lalle ne, mu, Manzanin Ubangijin halitta ne.

17. “‘Ka saki Banī Isrā’ila tāre da mu’.”

18. Ya ce, “Shin, ba mu yi rēnonka ba a cikinmu, kanā jāri, kuma ka zauna a cikinmu shēkaru daga lōkacin rāyuwarka?

19. “Kuma ka aikata aikinka wanda ka aikata alhāli kai kanā daga butulai?”

20. Ya ce, “Na aikata shi a lōkacin inā daga māsu jāhilcin hushi.

21. “Sabōda haka na gudu daga gāre ku a lōkacin da na ji tsōronku, sai Ubangijina Ya bā ni hukunci, kuma Ya sanya ni daga Manzanni.

22. “Kuma waccan ni’ima ce, kanā gōrinta a kaina, dōmin kā bautar da Banī Isrā’ila.”

23. Fir’auna ya ce, “Kuma mene ne Ubangijin halittu?”

24. Ya ce, “Ubangijin sammai da kasa, da abin da yake a tsakāninsu, idan kun kasance māsu kārfin imāni.

25. Ya ce wa wadanda suke a gēfensa, “Bā za ku saurāra ba?”

26. Ya ce, “Ubangijinku, kuma Ubangijin ubanninku na farko.”

27. Ya ce, “Lalle ne, Manzonku, wanda aka aiko zuwa gare ku, hāki-ka, mahaukaci ne.”

28. Ya ce, “Ubangijin mafitar rānā da maḅuyarta da abin da yake a tsakāninsu, idan kun kasance kunā hankalta.”

قَاتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾

أَنْ أَرْسِلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٧﴾

قَالَ اللَّهُ تَرْكُوكَ فِيمَا وُلِدْنَا وَلَبِثْتَ فِيمَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ ﴿١٨﴾

وَفَعَلْتَ فَعَلْتَكِ الْتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾

قَالَ فَعَلْتَهَا إِذَا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٢٠﴾

فَقَرَّرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢١﴾

وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ أَنْ عَبَّدتَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٢٢﴾

قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٣﴾

قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ﴿٢٤﴾

قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْتَمِعُونَ ﴿٢٥﴾

قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأُولِينَ ﴿٢٦﴾

قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ﴿٢٧﴾

قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾

29. Ya ce, “Lalle ne idan ka riki wani abin bautāwa wanīna, haḳīka, inā sanya ka daga daurarru.”

30. Ya ce, “Ashe, kuma ko dā nā zō maka da wani abu mai bayyanāwa?”

31. Ya ce, “To, ka zō da shi, idan ka kasance daga māsu gaskiya.”

32. Sai ya jēfa sandarsa, sai ga ta kumurci bayyananne.

33. Kuma ya fizge hannunsa, sai ga shi fari ga māsu kallo.

34. (Fir’auna) ya ce ga mashāwarta a gēfensa, “Lalle ne, wannan haḳīka, masihirci ne, mai ilmi!”

35. “Yanā son ya fitar da ku daga kasarku game da sihirinsa. To, mēne ne kuke shāwartāwa?”

36. Suka ce, “Ka jinkirtar da shi, shī da ḳan’uwansa, kuma ka aika māsu gayya a cikin birāne.

37. “Zā su zō maka da dukan mai yawan sihiri masani.”

38. Sai aka tāra masihirta dōmin ajalin yini sananne.

39. Kuma aka ce wa mutāne, “Kō kū māsu tāruwa ne?”

40. “Tsammāninmu, mu bi masihirta, idan sun kasance sū ne marinjāya.”

41. To, a lōkacin da masihirta suka jē, suka ce wa Fir’auna, “Shin, lalle ne, haḳīka munā da ijāra, idan mun kasance mū ne marinjāya?”

42. Ya ce, “Na’am! Kuma lalle ne, kū ne a lōkacin, haḳīka, muḳar-rabai.”

قَالَ لَيْنٌ أَخَذَتْ إِلَهًا غَيْرِي لِأَجْعَلَكَ
مِنَ الْمَسْجُونِينَ ﴿٢٩﴾

قَالَ أَوْلَوْجِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُّبِينٍ ﴿٣٠﴾

قَالَ قَاتِ بِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِينَ ﴿٣١﴾

فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿٣٢﴾

وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بِيضَاءٌ لِلنّٰظِرِينَ ﴿٣٣﴾

قَالَ لِلْمَلَآئِكَةِ إِنِّ هَٰذَا السّٰحِرُ عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾

يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ
فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿٣٥﴾

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأُعِثْ فِي الْمَدَآئِنِ حَٰشِرِينَ ﴿٣٦﴾

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سِحْرٍ عَلِيمٍ ﴿٣٧﴾

فَجُمِعَ السّٰحِرَةُ لِمِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿٣٨﴾

وَقِيلَ لِلنّٰسِ هَلْ أَنْتُمْ مُّجْتَمِعُونَ ﴿٣٩﴾

لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السّٰحِرَةَ إِنْ كَانُوا هُمُ الْعٰلَمِينَ ﴿٤٠﴾

فَلَمَّآ جَاءَ السّٰحِرَةُ قَالُوا الْفِرْعَوْنَ أَيْنَ لَنَا الْآخِرُ
إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْعٰلَمِينَ ﴿٤١﴾

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذًا لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٢﴾

43. Mūsā ya ce musu, “Ku jēfa abin da kuke māsu jēfāwa.”

44. Sai suka jēfa igiyōyinsu, da sandunansu, kuma suka ce, “Da ƙarfin Fir’auna lalle ne mū, haƙiƙa, mū ne marinjāya.”

45. Sai Mūsā ya jēfa sandarsa, sai ga ta tanā harhaƙe abin da suke yi na ƙarya.

46. Sai aka jēfar da masihirta sunā māsu sujada.

47. Suka ce, “Mun yi īmāni da Ubangijin halitta.

48. “Ubangijin Mūsā da Hārūna.”

49. Ya ce, “Ashe, kun yi īmāni sabōda shī, a gabānin in yi muku izni? Lalle ne shi, haƙiƙa babbanku ne wanda ya kōya muku sihirin, to, zā ku sani. Lalle ne, haƙiƙa, zan kakkātsē hannuwanku da kafā-funku a tarnaƙi, kuma haƙiƙa, zan tsirē ku gabā ƙaya.”

50. Suka ce, “Bābu wata cūta! Lalle ne mū māsu jūyāwa ne zuwa ga Ubangijinmu.

51. “Lalle ne mu, munā kwa-ƙayin Ubangijinmu Ya gāfarta mana kurakuranmu, dōmin mun kasance farkon māsu īmāni.”

52. Kuma Muka aika zuwa ga Mūsā cēwa ka yi tafiyar dare da bāyiNa, lalle ne kū waƙanda ake biyā⁽¹⁾ ne.

قَالَ لَهُم مُوسَى أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلقُونَ ﴿٤٣﴾

قَالَ قَوْأَجِبَ لَهُمْ وَعِصِيهِمْ وَوَالُو أَعِيذَةً
فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْعَالِيُونَ ﴿٤٤﴾

قَالَ قَى مُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿٤٥﴾

قَالَ قَى السَّحَرَةُ سَجِدِينَ ﴿٤٦﴾

قَالُوا أَمْ آتَيْنَا رِبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٧﴾

رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ﴿٤٨﴾

قَالَ أَمْ أَنْتُمْ لَكُمْ إِيَّاهُ
لَكِبَرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ نَعَامُونَ
لَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ
وَأَصْلَبَنَّاكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٩﴾

قَالُوا لَا ضَيْرَ إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿٥٠﴾

إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَتَنَا أَن كُنَّا
أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥١﴾

* وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي إِلَيْكُمْ
مُتَّبِعُونَ ﴿٥٢﴾

(1) Fir’auna da’yan yākinsa zā su bī ku dōmin su kāma ku. Amma bā zā su sāmi īkon kāma ku ba.

53. Sai Fir’auna ya aika māsu gayya a cikin birāne.

54. “Lalle ne, waɗannan, haḳīka, ƙungiya ce kaɗan.

55. “Kuma lalle ne sū, a gare mu, māsu fusatarwa ne.

56. “Kuma lalle ne mū, haḳīka, gaḃa ɗaya māsu sauna ne.”

57. Sai Muka fitar da su daga gōnaki da marēmari.

58. Da taskōki da mazauni mai kyau.

59. Kamar haka! Kuma Muka gaɗar da su ga Banī Isrā’īla.

60. Sai suka bī su sunā māsu fita a lōkacin hūdōwar rānā.

61. Sa’an nan a lōkacin da jama’a biyu suka ga jūna, sai abōkan Mūsā suka ce, “Lalle ne mū, haḳīka, waɗanda ake riska ne.”

62. Ya ce, “Kayya! Lalle ne, Ubangiḳina Yanā tare da ni, zai shiryar da ni.”

63. Sai Muka yi wahayi zuwa ga Mūsā, cēwa, “Ka dōki tēku da sandarka.”... Sai tēku ta tsāge,⁽¹⁾ kōwane tsāgi ya kasance kamar falalen dūtse mai girma.

64. Kuma Muka kusantar da waɗansu mutāne a can.

65. Kuma Muka tsīrar da Mūsā da waɗanda suke tāre da shi gaḃa ɗaya.

فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿٥٣﴾

إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ﴿٥٤﴾

وَأَنْهَضْنَاهُمْ لَنَا لَعَّابًا يُضْوَنُونَ ﴿٥٥﴾

وَأَنَا لَجَمِيعٌ حَادِرُونَ ﴿٥٦﴾

فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٧﴾

وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٥٨﴾

كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٥٩﴾

فَاتَّبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ ﴿٦٠﴾

فَلَمَّا تَرَاهُ إِجْمَعَيْنِ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَى

إِنَّا لَمَدْرُكُونَ ﴿٦١﴾

قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٦٢﴾

فَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَضْرِبْ بِعَصَاكَ
الْبَحْرَ فَأَنْفَلَقَ فَمَا كَانَ كُلُّ فَرْقٍ كَالطُّورِ الْعَظِيمِ ﴿٦٣﴾

وَأَزَلْفُنَا تَمْرَ الْآخِرِينَ ﴿٦٤﴾

وَأَنْجَيْنَا مُوسَى وَمَنْ مَعَهُ وَأَجْمَعِينَ ﴿٦٥﴾

(1) Tēku ta tsāge hanya gōma sha biyu a kan adadin dangin Banī Isrā’īla. Suka bi, suka wuce, sa’ilin nan aka nutsar da Fir’auna, shi da jama’arsa, a cikin hanyōyin ruwan.

66. Sa’an nan kuma Muka nut-sar da waɗansu mutānen.

67. Lalle ne, a cikin wannan akwai āyā, kuma mafi yawansu ba su kasance māsu īmāni ba.

68. Kuma lalle ne Ubangijinka, haḳīka, Shī ne Mabūwayi, Mai jin kai.

69. Kuma ka karanta, a kansu, lābārin Ibrāhīm.

70. A sā’ilin da ya ce wa ubansa da mutānensa, “Mēne ne kuke bauta wa?”

71. Suka ce, “Munā bauta wa gumāka, sabōda haka munā yini māsu lazimta a gare su.”

72. Ya ce, “Shin, sunā jin ku, a lōkacin da kuke kira?”

73. “Kō kuwa sunā amfānin ku, kō sunā cūtar ku?”

74. Suka ce, “Ā’a, mun sāmi ubanninmu, kamar haka ne suke aikatāwa.”

75. Ya ce, “Shin to, kun ga abin da kuka kasance kunā bautā wa?”

76. “Kū da ubanninku mafi dadēwa?”

77. “To, lalle ne sū maḳiya ne a gare ni, fāce Ubangijin halittu.

78. “Wanda Ya halitta ni, sa’an nan Yanā shiryar da ni.

79. “Kuma Wanda Yake Shī ne Yake ciyar da ni, kuma Yanā shāyar da ni.

80. “Kuma idan na yi jiyya, to, Shi ne Yake warkar da ni.

سُرَّاعْرَقْنَا الْآخِرِينَ ﴿٦٦﴾

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٦٧﴾

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٦٨﴾

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ ﴿٦٩﴾

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٧٠﴾

قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَنْظِلُ لَهَا عَافِيَةً ﴿٧١﴾

قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ ﴿٧٢﴾

أَوْ يَنْفَعُونَكُمْ أَوْ يَضُرُّونَ ﴿٧٣﴾

قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٧٤﴾

قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٧٥﴾

أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ ﴿٧٦﴾

فَأَنهَ عَدُوٌّ لِلِإِلَهِ الْعَالَمِينَ ﴿٧٧﴾

الَّذِي خَلَقَنِي فَهوَ يَهْدِينِ ﴿٧٨﴾

وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ﴿٧٩﴾

وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿٨٠﴾

81. “Kuma Wanda Yake matar da ni, sa’an nan Ya rāyar da ni,

82. “Kuma Wanda Yake inā kwafayin Ya gāfarta mini kurāku-raina, a rānar sakamako.

83. “Ya Ubangijina! Ka ba ni hukunci, kuma ka riskar da ni ga sālihai.

84. “Kuma Ka sanya mini harshen gaskiya⁽¹⁾ a cikin mutānen karshe.

85. “Kuma Ka sanya ni daga magādan Aljannar ni’ima.

86. “Kuma Ka gāfarta wa ubāna, lalle ne shi, ya kasance daga batattu.

87. “Kuma kada Ka kunyata ni a rānar da ake tāyar da su.

88. “A rānar da dūkiya bā ta amfāni, kuma dīya bā su yi.

89. “Fāce wanda ya jē wa Allah da zūciya mai tsarki.”

90. Kuma aka kusantar da Aljanna ga māsu taƙawa.

91. Kuma aka fitar da wuta babba dōmin halakakku.

92. Kuma aka ce musu, “Inā abin da kuka kasance kunā bauta wa?

93. “Baicin Allah? Shin, sunā taimakon ku kō kuwa sunā tsare kansu?”

وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِي ﴿٨١﴾

وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ ﴿٨٢﴾

رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ ﴿٨٣﴾

وَأَجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ﴿٨٤﴾

وَأَجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ﴿٨٥﴾

وَأَغْفِرْ لَأَيِّ إِثْمَةٍ كَانَتْ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٦﴾

وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ ﴿٨٧﴾

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٨٨﴾

إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٩﴾

وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٩٠﴾

وَبُرُزَّتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ ﴿٩١﴾

وَقِيلَ لَهُمْ إِنَّ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٩٢﴾

مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُونَكُمْ أَوْ يَنْصُرُونَ ﴿٩٣﴾

(1) Harshen gaskiya shī ne yabo mai kyau. Mutanen karshe sū ne Musulmi, al’ummar Annabi Muhammadu, māsu shaida ga annabawa da iyar da manzanci.

94. Sai aka kikkife su⁽¹⁾ a cikinta, su da halakakkun.

95. Da rundunar Ibilīsa gabā daya.

96. Suka ce, alhāli sunā a cikinta sunā yin husūma,

97. “Rantsuwa da Allah! Lalle ne mun kasance, haḳīka, a cikin bata bayyananna.

98. “A lōkacin da muke daidaita ku da Ubangijin halittu.

99. “Kuma bābu abin da ya batar da mu fāce māsu laifi.

100. “Sabōda haka bā mu da wadansu macēta.

101. “Kuma bā mu da abōki, masōyi.

102. “Sabōda haka, dā lalle munā da (dāmar) kōmawa, dōmin mu kasance daga mūminai!”

103. Lalle ne, a cikin wancan akwai āyā, kuma mafī yawansu, bā su kasance mūminai ba.

104. Kuma lalle ne Ubangijinka, Shi ne Mabuwayi, Mai jin kai.

105. Mutānen Nūhu sun kāryata Manzanni.

106. A lōkacin da ḡan’uwansu, Nūhu, ya ce musu, “Shin, bā zā ku yi taḳawa ba?”

107. “Lalle ne, zuwa gare ku, ni Manzo ne amintacce.

108. “To, ku bi Allah da taḳawa, kuma ku yi mini ḡā’ā.

فَكَجِبُوا فِيهَا هُزْوَ الْعَاوِرِينَ ﴿١١﴾

وَجُنُودِ إبْلِيسَ أَجْمَعُونَ ﴿١٢﴾

قَالُوا وَهَمَّ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ﴿١٣﴾

تَاللَّهِ إِنْ كُنَّا لِنَاقِلِي ضَلَالِ مُبِينٍ ﴿١٤﴾

إِذْ نُسَوِّكُمْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٥﴾

وَمَا أَصَلْنَا إِلَّا الْمُجْرِمُونَ ﴿١٦﴾

فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ ﴿١٧﴾

وَلَا صِدِّيقٍ حَمِيمٍ ﴿١٨﴾

قُلْ إِنْ لَنَا كَرَّةٌ فَنَتُوكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٠﴾

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٢١﴾

كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٢﴾

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿٢٣﴾

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿٢٤﴾

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿٢٥﴾

(1) Gumākan, sū da halakakku mabiyansu. Dukan mai batar da wani shī ne gunki ga mai bin sa halakakke.

109. “Kuma bā ni tambayar ku wata ijāra a kansa. Ijārāta ba ta zama ba fāce daga Ubangijin halittu.

110. “Sabōda haka, ku bi Allah da taƙawa, kuma ku yi mini dā’ā.”

111. Suka ce, “Ashe, zā mu yi imāni sabōda kai, alhāli kuwa, ma fiya ƙasƙanci sun bi ka?”

112. Ya ce, “Kuma bā ni da sani ga abin da suka kasance sunā aika-tāwa.

113. “Hisābinsu bai zama ba, fāce ga Ubangijina, dā kunā sansancēwa.

114. “Ban zama mai kōre mūminai ba.

115. “Nī ba kōwa ba ne, sai mai gargadi mai bayyanāwa.”

116. Suka ce, “Lalle ne, idan ba ka hanu ba, yā Nūhu, (daga maganarka,) haƙīka, kanā kasancewa daga waƙanda ake jēfēwa.”

117. Ya ce, “Yā Ubangijina! Lalle ne mutānena sun ƙaryata ni.

118. “Sai ka yi hukunci, a tsakānina da tsakāninsu, tabbataccen hukunci, kuma ka tsirar da ni, da waƙanda suke tāre da ni daga mūminai.”

119. Sai Muka tsirar da shi, shi da waƙanda suke tāre da shi, a cikin jirgi wanda aka yi wa lōdi.

120. Sa’an nan Muka nutsar, a bāyan haka, da sauran.

121. Lalle ne, a cikin wannan, akwai āyā, kuma ma fi yawansu, ba su kasance māsu imāni ba.

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٩﴾

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

﴿١١٠﴾ قَالُوا أَنْتَ نَزَّلْتَهُ مِنَ السَّمَاءِ نَزْلًا مُبِينًا ﴿١١١﴾

قَالَ وَمَا عَلَّمِي مِثْلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٢﴾

إِنْ حِسَابُهُمْ إِلَّا عَلَى رَبِّي لَو تَشْعُرُونَ ﴿١١٣﴾

وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٤﴾

إِن أَنَا إِلَّا أَنْذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١١٥﴾

قَالُوا لَيْنَ لَمْ تَنْتَهَ يَسْئُوحَ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ ﴿١١٦﴾

قَالَ رَبِّ إِنَّ قَوْمِي كَذَّبُونِ ﴿١١٧﴾

فَأَفْتَحْ بَيْتِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجِّنِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٨﴾

فَأَنْجِنِيهِ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفَلَكَ الْمَشْحُونِ ﴿١١٩﴾

لُتُؤْعَرْفَنَا بَعْدَ الْبَاقِينَ ﴿١٢٠﴾

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٢١﴾

122. Kuma Lalle ne, Ubangijinka, haḳīka, Shī ne Mabuwāyi, Mai rahama.

123. Ādāwa sun ḳaryata Manzanni.

124. A lōkacin da ḳan`uwansu, Hūdu ya ce musu, “Bā zā ku yi taḳawa ba?”

125. “Lalle ne ni, zuwa gare ku, haḳīka, Manzo ne, amintacce.

126. “Sabōda haka ku bi Allah da taḳawa, kuma ku yi mini dā`ā.

127. “Kuma bā ni tambayar ku wata ijāra a kansa. Ijārāta ba ta zama ba, fāce daga Ubangijin halittu.

128. “Shin, kunā yin ginin sitadiyo⁽¹⁾ a kōwane tsauni ne, kunā yin wāsa?

129. “Kuma kunā rikon matsārar ruwa, tsammāninku, ku dawwama?⁽²⁾

130. “Kuma idan kun yi damḳa, sai ku yi damḳar kunā māsu tankwasāwa.

131. “To, ku bi Allah da taḳawa, kuma ku yi mini dā`ā.

132. “Ku ji tsōron Wanda Ya taimake ku da abin da kuka sani.

133. “Ya taimake ku da dabbōbin ni`ima da ḳiya.

134. “Da gōnaki da marēmari.

135. “Lalle ne nī, inā ji muku tsōron azābar wani yini mai girma.”

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٢﴾

كَذَّبَتْ عَادًا الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٣﴾

إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٤﴾

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٢٥﴾

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٢٦﴾

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢٧﴾

اتَّبِعُونِ يَكُفِّرْ بَعْثُونَ ﴿١٢٨﴾

وَتَخَذُونَ مِصَابِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْذُونَ ﴿١٢٩﴾

وَإِذَا بَطِشْتُمْ بَطِشْتُمْ جَبَّارِينَ ﴿١٣٠﴾

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٣١﴾

وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْمُونَ ﴿١٣٢﴾

أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَمِ وَبَيْنِينَ ﴿١٣٣﴾

وَجَنَّتِ وَعْيُونِ ﴿١٣٤﴾

إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٣٥﴾

(1) Sitadiyo shi ne gidan wasanni da Turanci, alāmā da Lārabci.

(2) Ko kuma wurāren sanā`ō`i kamar masāḳoki irin na zāmanin nan.

136. Suka ce, “Daidai ne a kanmu: Kā yi wa’azi kō ba ka kasance daga māsu wa’azi ba.

137. “Wannan abu bai zamo ba fāce hālāyen⁽¹⁾ mutānen farko.

138. “Kuma mū, ba mu zama waɗanda ake yi wa azāba ba.”

139. Sabōda haka suka karyata shi, sai Muka halakar da sū. Lalle ne a cikin wannan akwai āyā, kuma mafi yawansu ba su kasance māsu imāni ba.

140. Kuma lalle ne, Ubangi-jinka, hakīka, Shi ne Mabuwayi, Mai jin kai.

141. Samūdāwa sun karyata Manzanni.

142. A lōkacin da ɗan’uwansu Sālihu ya ce, “Shin, bā zā ku bi Allah da taƙawa ba?”

143. “Lalle ne nī, zuwa gare ku, Manzo ne, amintacce.

144. “Sabōda haka, ku bi Allah da taƙawa, kuma ku yi mini dā’ā.

145. “Kuma bā ni tambayar ku wata ijāra, a kansa. Ijārāta ba ta zama ba fāce daga Ubangijin halittu.

146. “Shin, anā barin ku⁽²⁾ a cikin abin da yake a nan, kunā amintattu?”

قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَظْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ

الْوَعَّظِينَ ﴿١٣٦﴾

إِنْ هَذَا إِلَّا الْخُلُقُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣٧﴾

وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ ﴿١٣٨﴾

فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكَ مَثَرَهُمْ إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَمَا

كَانَ أَكْثَرَهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٤٠﴾

كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٤١﴾

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٤٢﴾

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٤٣﴾

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ

رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٤٤﴾

أَتُتْرَكُونَ فِي مَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٥﴾

(1) Wātau lābarun mutāne waɗanda ba su ci gaba ba, bā su son a yi rawa da nishāfi. Anā karantawar ma’anar karyar ta farko, watau wai tātsūniya ce, a ce wai a hana āyā a kan tsaunuka dōmin wasanni. Suna nufi da āya ko alāma gidājen rawa da na nashāfi watau stadiyam da kasāno.

(2) Kuna zaton zā a bar ku a irin wannan ni’ima, Allah bā zai karbi rāyukanku ba, kuma Ya yi muku hisābi a kanta? Kayya! Zā a yi muku hisābi a bāyan kun mutu an tsayar da ku, dōmin hisābin ayyukan da kuka yi.

147. “A cikin gōnaki da marē-mari.

148. “Da shuke-shuke da dabi-nai, ‘ya’yan itācensu hirtsi⁽¹⁾ māsu narkēwa a ciki?”

149. “Kuma kunā sassaƙa gidāje daga duwātsu, kunā māsu alfāhari?”

150. “Sabōda haka ku bi Allah da taƙawa, kuma ku yi mini dā’ā.

151. “Kada ku yi dā’ā ga umur-nin maƙarnata.

152. “Wafanda suke yin ɓarna a cikin ƙasa, kuma bā su kyauta-tāwa.”

153. Suka ce, “Kai daga māsu sihiri kurum kake.

154. “Bā kōwa kake ba, fāce mutum kamarmu. To, ka zo da wata āyā idan kā kasance daga māsu gaskiya.”

155. Ya ce, “Wannan rāƙuma ce tanā da shan⁽²⁾ yini, kuma kunā da shan yini sananne.

156. “Kada ku shāfe ta da cūta, har azābar yini mai girma ta shāfe ku.”

157. Sai suka sōke ta, sa’an nan suka wāyi gari sunā māsu nadāma.

158. Sabōda haka azāba ta kāma su. Lalle ne a cikin wannan akwai āyā, kuma maƙi yawansu, ba su kasance māsu imāni ba.

فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٤٧﴾

وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلَعَتْ هَاهُنَا ﴿١٤٨﴾

وَتَنْجُوتٍ مِنَ الْجِبَالِ يُوْتَا فَرِيقَهُنَّ ﴿١٤٩﴾

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٥٠﴾

وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٥١﴾

الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿١٥٢﴾

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿١٥٣﴾

مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا فَأَنْتَ بَيِّنَةٌ إِنْ كُنْتَ

مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٥٤﴾

قَالَ هَذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ

مَعْلُومٍ ﴿١٥٥﴾

وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥٦﴾

فَعَقَرُوهَا فَاصْبَحُوا نَدِيمِينَ ﴿١٥٧﴾

فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا

كَانَ أَكْثَرَهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٥٨﴾

(1) Hirtsi shi ne ‘ya’yan itāce sababbi tun ba su nuna ba. Wātau hirtsin gonakinsu idan an ci shi narkēwa yake yi a cikin ciki balle kuma ‘ya’yan itāce nunannu.

(2) Rānar da take da shā ita kaƙai zā ta shanye ruwan rijiyarsu, su kuma rānar da suke da shā su kaƙai zā su dēbi ruwan, bā zā ta shā ba. Amma kuma tanā bā su nōno da madara.

159. Lalle ne Ubangijinka, haḳīka, Shī ne Mabuwayi, Mai jin kai.

160. Mutānen Lūḍu sun ƙaryata Manzanni.

161. A lōkacin da ḍan`uwan-su, ⁽¹⁾ Lūḍu ya ce musu, “Bā zā ku yi taƙawa ba?”

162. “Lalle ne nī, zuwa gare ku, Manzo ne, amintacce.

163. “Sabōda haka, ku bi Allah da taƙawa, kuma ku yi mini ḍā`ā.

164. “Kuma bā ni tambayar ku wata ijāra. Ijārāta ba ta zama ba faċe daga Ubangijin halittu.

165. “Shin, kunā jē wa maza daga cikin talikai?”

166. “Kuma kunā barin abin da Ubangijinku Ya halitta muku daga mātanku? Ā`a, ku mutāne ne māsu ƙētarēwa!”

167. Suka ce, “Lalle ne, haḳīka, idan ba ka hanu ba, yā Lūḍu! Tīlas ne kanā kasancēwa daga waḍanda ake fitarwa (daga gari).”

168. Ya ce, “Lalle ne ga aikinku, haḳīka, inā daga māsu ƙinsa.

169. “Yā Ubangijina! Ka tsīrar da ni da iyālīna daga abin da suke aikatāwa.”

170. Sabōda haka Muka tsīrar da shi, shi da mutānensa gabā ḍaya.

171. Faċe wata tsōhuwa a cikin māsu wanzuwa.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٥٩﴾

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٦٠﴾

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٦١﴾

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٦٢﴾

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا

عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٣﴾

أَتَأْتُونَ الذَّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٤﴾

وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَلْ

أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿١٦٥﴾

قَالُوا لَيْنَ لَمْ تَنْتَهَ يَلُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ

الْمُخْرَجِينَ ﴿١٦٦﴾

قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ ﴿١٦٧﴾

رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٨﴾

فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٦٩﴾

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَيْرِينَ ﴿١٧٠﴾

(1) Lūḍu ḍan`uwan-su ne na zaman gari da aure kawai. Asalinsa ḍan baffan Ibrāhīm ne, sun tāso daga gabas, ƙasar Bābila suka yi hijira, har Ibrāhīm ya sauka Habrūna a ƙasar Shām, Lūḍu kuwa ya sauka a Sadūm da alƙaryunta.

172. Sa’an nan kuma Muka dar-kāke wasu.

173. Kuma Muka yi ruwan sama a kansu, ruwa. Sai dai ruwan wadanda ake yi wa gargadi ya mūnana.

174. Lalle ne ga wannan, akwai āyā, kuma maƙi yawansu bā su kansance māsu imāni ba.

175. Kuma lalle ne Ubangijinka, haƙiƙa, Shī ne Mabuwayi, Mai jin kai.

176. Ma’abūta kunci sun ƙaryata Manzanni.

177. A lōkacin da Shu’aibu ya ce musu, “Bā zā ku yi taƙawa ba?”

178. “Lalle ne ni, zuwa gare ku, Manzo ne, amintacce.

179. “Sabōda haka, ku bi Allah da taƙawa kuma ku yi mini dā’ā.

180. “Kuma bā ni tambayar ku wata ijāra a kansa. Ijārata ba ta zama ba faɗe daga Ubangijin halittu.

181. “Ku cika mūdu, kuma kada ku kansance daga māsu sanyāwar hasāra (ga mutāne).

182. “Kuma ku yi awo da sikēli daidaitacce.

183. “Kuma kada ku nakasa wa mutāne abūbuwansu, kuma kada ku yi fasādi a cikin ƙasa kuna māsu barna.

184. “Kuma ku ji tsōron Allah Wanda Ya halitta ku, kū da jama’ar farko.”

ثُمَّ دَمَرْنَا الْآخَرِينَ ﴿١٧٢﴾

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فِئْسَاءً مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ﴿١٧٣﴾

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٤﴾

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٧٥﴾

كَذَّبَ أَصْحَابُ لَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧٦﴾

إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٧٨﴾

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا ﴿١٧٩﴾

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٠﴾

﴿١٨١﴾ أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ﴿١٨٢﴾

وَزِنُوا بِالْقِسْطِ أَيْ الْمُسْتَقِيمِ ﴿١٨٣﴾

وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿١٨٤﴾

وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِيلَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٨٥﴾

185. Suka ce, “Kai dai daga wanda suke sihirtattu kawai ne.

186. “Kuma bā kōwa kake ba, fāce mutum kamarmu, kuma lalle ne munā zaton ka, haḳīka, daga maḳaryata.

187. “To, ka jēfo wani baḅḅake daga sama a kanmu, idan ka kasance daga māsu gaskiya.”

188. Ya ce, “Ubangijīna ne Mafī sani ga abin da kuke aikatāwa.”

189. Sai suka ḳaryata shi, sabōda haka, azābar rānar girgije⁽¹⁾ ta kāma su. Lalle ne ita tā kasance azābar yini mai girma.

190. Lalle a cikin wancan, haḳīka, akwai āya, amma mafī yawansu ba su kasance māsu īmāni ba.

191. Kuma lalle Ubangijīnka, haḳīka, Shī ne Mabuwayi, Mai jin ḳai.

192. Kuma lalle Shi (Alḳur’āni), haḳīka, saukarwar Ubangijin halittu ne.

193. Rūhi⁽²⁾ amintacce ne ya sauka da shi.

194. A kan zūciyarka, dōmin ka kasance daga māsu gargadi.

195. Da harshe na Larabci mai bayāni.

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمَسْحُورِينَ ﴿١٨٥﴾

وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَإِنْ نَظُنُّكَ لَمِينَ
الْكَذِبِينَ ﴿١٨٦﴾

فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ
مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٨٧﴾

قَالَ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨٨﴾

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابٌ يَوْمَ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ
عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٨٩﴾

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿١٩٠﴾

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٩١﴾

وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٩٢﴾

نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿١٩٣﴾

عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿١٩٤﴾

بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُّبِينٍ ﴿١٩٥﴾

(1) An ruwaito cēwa Allah Ya būde musu ḳōfar Jahannama, zāfi ya hana su zama a kō’ina cikin gidājensu, sa’an nan aka sanya girgije ya yi musu inuwa mai sanyi-sanyi har suka tāru a ciki, sa’an nan aka sanya girgijen ya kāma da wuta a kansu, suka ḳōne ḳurmus kamar an gasa fāra. Suka kōma tōka kamar yadda suka nēma daga Shu’aibu da a jēfa musu baḅḅake daga sama idan ya zama daga māsu gaskiya.

(2) Rūhul Kudus, shi ne Jibirīl, amincin Allah ya tabbata a gare shi.

196. Kuma lalle shī, haḳīka, yanā a cikin littattafan (Manzanin) farko.

197. Ashe, bai kasance āyā ba a gare su, ya zama Mālaman Banī Isrā’īla sun san shi?

198. Kuma dā mun saukar da shi a kan sāshen Ajamāwa,

199. Ya karanta shi a kansu, ba su kasance sabōda shi māsu īmāni ba.

200. Kamar wancan ne! Muka shigar da shi a cikin zukātan māsu laifi.

201. Bā zā su yi īmāni da shī ba sai sun ga azābar nan mai radadi.

202. Sai ta taho musu kwatsam, alhāli kuwa sū, ba su sansance ba.

203. Sai su ce, “Shin, mu wafanda ake yi wa jinkiri ne?”

204. Ashe, to, da azābarMu suke nēman gaggāwa?

205. Ashe, to, kā gani, idan Muka jīshe su dadi a shēkaru,

206. Sā’an nan abin da suka kasance anā yi musu wa’adi (da shi) ya jē musu,

207. Abin da suka kasance anā jīshe su dāḍin, bā zai tunkude azāba ba daga gare⁽¹⁾ su.

208. Kuma ba Mu halakar da wata alḳarya ba fāce tanā da māsu gargadi.

وَأِنَّهُ لَفِي زُجْرِ الْأَوْلِينَ ﴿١٩٦﴾

أَوَلَمْ يَكُن لَّهُمْ آيَةٌ أَن يَعْلَمَهُ رَعْلَمُوا بَنِي إِسْرَائِيلَ يَلِ ﴿١٩٧﴾

وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ﴿١٩٨﴾

فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿١٩٩﴾

كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٠٠﴾

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٢٠١﴾

فَيَأْتِيهِمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٠٢﴾

فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنظَرُونَ ﴿٢٠٣﴾

أَفِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٢٠٤﴾

أَفَرَأَيْتَ إِن مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ﴿٢٠٥﴾

ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٢٠٦﴾

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَمْتَعُونَ ﴿٢٠٧﴾

وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنذِرُونَ ﴿٢٠٨﴾

(1) Dā an ba su lōkaci mai tsawo sunā jin dāḍi da rāyuwar dūniya a cikinsa, to, rānar da mutuwa kō azābar Allah ta jē gare su, wannan lōkacin bā zai tunkude mutuwar kō azabar ba daga gare su.

209. Dōmin tunātarwa, kuma ba Mu kasance Māsu zālunci ba.

210. Kuma (Alkur’āni) shaidānu ba su dōra sauka da shi ba.

211. Kuma bā ya kamāta a gare su (su shaidānu su sauka da shi), kuma ba su iyāwa.

212. Lalle ne sū, daga saurāre, haḳīka, waḑanda aka nisantar ne.

213. Sabōda haka, kada ka kira wani abin bautāwa na dabam tāre da Allah, sai ka kasance daga waḑanda ake yi wa azāba.

214. Kuma ka yi gargadi ga danginka mafiya kusanci.

215. Kuma ka sassauta fikāfi-kanka⁽¹⁾ ga wanda ya bī ka daga mūminai.

216. Sa’an nan idan suka sābā maka, to, ka ce, “Lalle nī, bar-rantacce ne daga abin da kuke aika-tāwa.”

217. Kuma ka dōgara ga Mabu-wāyi, Mai jin ƙai.

218. Wanda Yake ganin ka a lōkacin da kake tāshi tsaye.

219. Da jujjuyāwarka a cikin māsu yin sujada.

220. Lalle Shi⁽²⁾, Shi ne Mai ji, Masani.

ذِكْرِي وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٠٩﴾

وَمَا تَزَلْتُمْ بِهِ الشَّيْطَانُ ﴿٢١٠﴾

وَمَا يَتَّبِعِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٢١١﴾

إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعْرُؤُونَ ﴿٢١٢﴾

فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونَ مِنَ
الْمُعَذِّبِينَ ﴿٢١٣﴾

وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ﴿٢١٤﴾

وَإخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢١٥﴾

فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢١٦﴾

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٢١٧﴾

الَّذِي يَرَبُّكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٢١٨﴾

وَتَقَبَّلَكَ فِي السَّجْدِينِ ﴿٢١٩﴾

إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٢٢٠﴾

(1) Ka zama mai tausayi ga mūminai waḑanda suka bī ka, ka yi musu kamar yadda kāzā take yi wa ‘ya’yanta ƙanana a lōkacin sanyi, kō kuwa idan zā su yi barci dōmin ta kāre su daga cūta.

(2) Allah Shi ne Mai ji, ji na gaskiya, kuma Masani, sani na gaskiya.

221. Shin, (kunā so) in gaya⁽¹⁾ muku a kan wanda shaidannu kan sauka?

222. Sukan sauka a kan dukan maƙaryaci, mai zunubi.

223. Sunā jēfa (abin da suka) ji, alhāli kuwa mafi yawansu maƙaryata ne.

224. Kuma mawāka⁽²⁾ halakaku ne ke bin su.

225. Shin, ba ku ga cēwa, lalle ne sū, a cikin kōwane rango sunā yin dīmuwa (su kētare haddi) ba?

226. Kuma lalle ne sū, sunā faɗin abin da bā su aikatāwa?

227. Fāce wafanda suka yi īmāni suka aikata ayyukan ƙwarai, kuma suka ambaci Allah da yawa, kuma suka rāma zālunci, daga bāyan an zālunce su. Kuma wafanda suka yi zālunci, zā su sani a wace majūya suke jūyāwa.

هَلْ أَنْتُمْ عَلَىٰ مَنْ نَزَّلَ الشَّيْطَانُ ﴿٢٢١﴾

نَزَّلَ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿٢٢٢﴾

يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثُرُهُمْ كَاذِبُونَ ﴿٢٢٣﴾

وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ﴿٢٢٤﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ ﴿٢٢٥﴾

وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿٢٢٦﴾

إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا وَانْتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا
ظَلَمُوا ۗ وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ
يَنْقَلِبُونَ ﴿٢٢٧﴾

(1) Wannan dōmin raddi ne ga māsū cēwa aljannu ke gaya wa Muhammadu, tsira da amincin Allah su tabbata a gare shi, Alƙur‘āni. Aljannu bā su sauka sai ga maƙaryaci, mai zunubi, Muhammadu kuwa bā haka yake ba. Sabōda haka shi bā mahaukaci ba, kuma ba wanda aljannu suke gaya wa ba. Dukan abin da ya faɗa, to, wahayi ne daga Allah.

(2) Siffōfin mawāka sun nūna cēwa Annabi Muhammadu bā mawāki ba ne, dōmin bā shi da ɗaya daga cikin siffōfin mawāka. Kuma mabiyansa ba halakaku ba ne.